

ಶೀತಲಯಂತ್ರಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ತಂಪಿನ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಬಲ್ಲವೆ 'ಹಸಿರುಪಾಠ'ಗಳು?

ಮಳೆ ಬೀಳಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸ್ವರೂಪ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅರಬ್ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಮಳೆ. ಈ ಪಲ್ಲಟವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ತುರ್ತು ಇಂದಿನದು. ಬೇಸಿಗೆಯ ತೀವ್ರತೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಾದರೂ ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ನಮಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಗಬೇಕು.

ಈಶ್ವರ

ಬಿಸಿಲ ಬೇಗೆಯಿಂದಾಗಿ ಜಲಮೂಲಗಳು ಬರಿದಾಗಿದ್ದರೂ, ಮನುಷ್ಯನ ಅಂತಃಕರಣ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬತ್ತಿಹೋದಂತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ, ನಾಡಿನ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿ-ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವರದಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

'ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಿಕೋಪ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಕೇಂದ್ರ'ದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಂತೆ ನಾಡಿನ ಬಹುತೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿನ ಉಷ್ಣಾಂಶ 40 ಡಿಗ್ರಿ ಸೆಲ್ಸಿಯಸ್ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿದೆ. ತಾಪಮಾನ ಹೆಚ್ಚಿದಂದರಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಪ್ರಾಣಿ-ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿವೆ. ನಾಗರಹೊಳೆ, ಬಂಡೀಪುರ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಲಿಗಟ್ಟಲೆ ನಡೆದರೂ ನೀರಿನ ಪಸ ಕಾಣದೆ ಆನೆಗಳು ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿವೆ. ನಿರ್ಜಲೀಕರಣದಿಂದ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕಾಡು ಮತ್ತು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ಘಟನೆಗಳು ವರದಿಯಾಗಿವೆ. ಈ ದುರದೃಷ್ಟಕರ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ನೀರು ದೊರಕಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮನೆಗಳ ತಾರಸಿಗಳ ಮೇಲೆ, ಅಂಗಳಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಇರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾಣಿ-ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ದೊಡ್ಡದಿದೆ.

ಜನಸಾಮಾನ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಪ್ರಾಣಿ-ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ನೀರು ದೊರಕಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅರಣ್ಯಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಟ್ಯಾಂಕರ್ ಮೂಲಕ ನೀರು ಪೂರೈಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಕಚೇರಿಗಳ ಕಟ್ಟಡಗಳ ತಾರಸಿಯ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆಂದು ನೀರು ತುಂಬಿಸಿಡಬೇಕು ಹಾಗೂ ಈ ಸೂಚನೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಛಾಯಾಚಿತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಪಾಲನಾ ವರದಿ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ ಸುತ್ತೋಲೆ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂಡಗೋಡ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ನ್ಯಾಸರ್ಗಿಯ ಆಂಜನೇಯ ಗುಡ್ಡವನ್ನು ಹತ್ತುವ ಭಕ್ತರು ಕೊಡಗಳಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ತಂದು ಪ್ರಾಣಿ-ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ನೀರುಣಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಭಕ್ತಿಗೆ ಸೇವೆಯ ಸ್ವರೂಪ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ; ನೀರಿನೊಂದಿಗೆ ಕಾಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವೆಡೆ ರೈತರು ನದಿಗೆ, ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಕೊಳವೆಬಾವಿಗಳಿಂದ ನೀರು ಹಾಯಿಸುವ ಮೂಲಕ ಜೀವಿಗಳ ಬಾಯಾರಿಕೆ ತಣಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ದಾಹ ತಣಿಸುವ ಚಟುವಟಿಕೆ ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು, ಮಾನವೀಯ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಸಮಾಜ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನದಂತಿದೆ. ಈ ಕಾಳಜಿಯ ಜೊತೆಗೆ, ಸದ್ಯದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಾತ್ರವೂ ಇರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೇಸಿಗೆಯ ಈ ತೀವ್ರತೆ ಹಾಗೂ ಮಳೆಚಕ್ರದ ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿರುವುದರ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಹಾಗೂ ಪರೋಕ್ಷ ಪಾತ್ರವಿದೆ. ಬೇಸಿಗೆಯ ತೀವ್ರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಂಗಾಲಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಾದರೂ ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯನ್ನು ನಾವು ಮನಗಾಣದೆ ಹೋದರೆ, ನಾಳೆಗಳು ಮತ್ತೂ ಭೀಕರವಾಗಿರಲಿವೆ. ಮಳೆ ಬೀಳಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸ್ವರೂಪ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅರಬ್ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಮಳೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಪಲ್ಲಟವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ತುರ್ತು ಇಂದಿನದು.

ಬಿಸಿಲಿನ ತೀವ್ರತೆಗೆ ಪರಿಹಾರದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹವಾನಿಯಂತ್ರಕಗಳು ಹಾಗೂ ಕೂಲರ್‌ಗಳಿಗೆ ಮೊರೆಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. 2023ರ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 80 ಲಕ್ಷ ಎ.ಸಿ. ಯಂತ್ರಗಳು ಮಾರಾಟಗೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಆ ಸಂಖ್ಯೆ 2024ರಲ್ಲಿ 1 ಕೋಟಿ ಮೀರಲಿದೆ ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಶೀತಲ ಯಂತ್ರಗಳ ಬಳಕೆ ಒಟ್ಟಾರೆ ಪರಿಸರವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಿಸಿಯಾಗಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ಧಗೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಅವುಗಳ ಮೊರೆ ಹೋಗುವುದು ಸದ್ಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯ ಎನ್ನುವಂತಾಗಿದೆ. ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಪರಿಹಾರಗಳಾಚೆಗೆ ತಾಪಮಾನವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವೇನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಹಾಗೂ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಹಾಗೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೇ ನಡೆದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ದುರದೃಷ್ಟಕರ.

ತಾಪಮಾನ ನಿಯಂತ್ರಣ ಈಗ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಷ್ಟೇ ನೋಡುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಾದರೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಇಂದಿನ ತುರ್ತು. ವೈಯಕ್ತಿಕ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ಕಾಳಜಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಅದು ಆಡಳಿತದ ಭಾಗವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜಿನ ಸಮಯ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಶೀತಲಯಂತ್ರಗಳಿಂದ ಹೊರಬಂದು, ಪರಿಸರದ ಕ್ಷೋಭೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕಲಿಕ್ಕೆ ಮಳೆಗಾಲ ಬಹು ಪ್ರಶಸ್ತ ಸಮಯ. ಮಳೆಗಾಲ ನೀರು ಉಳಿಸುವ, ನೀರನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ಮರಳಿಸುವ ಸಮಯ; ಹಸಿರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಸಮಯ.

■ ರಘುನಾಥ ಚ.ಹ.